

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **G., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. D., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **J.**, bývajúcej v B., **o zaplatenie 1 013,39 €** (30 529,60 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 C 63/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 2. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 253/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky

1. **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Žiline z 2. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 253/2008 v časti, ktorou bol zrušený výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 18. februára 2008 č.k. 8 C 63/2007-73 ukladajúci žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní úrok z omeškania vo výške 17,18 % ročne zo sumy 18 769,60 Sk za obdobie od 23. júna 2004 do zaplatenia,
2. **o d m i e t a** dovolanie, pokiaľ smeruje proti výroku uznesenia Krajského súdu v Žiline z 2. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 253/2008, ktorým bol zrušený výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 18. februára 2008 č.k. 8 C 63/2007-73
 - a) zamietajúci žalobu v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia úroku z omeškania vo výške presahujúcej 17,18 % ročne zo sumy 18 769,60 Sk za obdobie od 23. júna 2004 do zaplatenia,
 - b) o náhrade trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 18. februára 2008 č.k. 8 C 63/2007-73: **1.** zastavil konanie v časti o zaplatenie **1.a.** istiny 5 170 Sk, **1.b.** úroku z omeškania 0,1 % denne zo sumy 30 529,60 Sk od 24. januára 2004 do 22. júna 2004, **1.c.** úroku 2,46 % mesačne zo sumy

30 529,60 Sk od 24. januára 2004 do 22. júna 2004, **1.d.** úroku z omeškania 0,1 % denne zo sumy 11 760 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia, **1.e.** úroku 2,46 % mesačne zo sumy 11 760 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia, a **2.** žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní **2.a.** istinu 24 359,50 Sk, **2.b** úrok 2,46 % mesačne zo sumy 18 769,60 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia, **2.c.** úrok z omeškania 17,18 % ročne zo sumy 18 769,60 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia, zároveň **3.** žalobu vo zvyšnej časti zamietol a **4.** žalovanú zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania.

Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa napadla žalobkyňa odvolaním „v rozsahu zamietnutých úrokov z omeškania a trov konania nepriznaných z dôvodu nepriznania úrokov z omeškania“. Žiadala toto rozhodnutie v napadnutom rozsahu buď zmeniť tak, že jej bude priznaný „úrok z omeškania 18,92 % ročne (t.j. rozdiel medzi už priznaným úrokom z omeškania a žalovaným úrokom z omeškania vo výške 36,5 % ročne = 0,1 % denne) zo sumy 18 769,39 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia a nahradiť trovy odvolacieho konania“, alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 2. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 253/2008 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil „vo výroku o úrokoch z omeškania a súvisiacom výroku o trovách konania“ a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Dodal, že výroky odvolaním nenapadnuté „zostávajú nedotknuté“.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním. Uviedla, že odvolanie podala proti rozsudku súdu prvého stupňa (iba) „v rozsahu zamietnutých úrokov z omeškania a trov konania nepriznaných z dôvodu nepriznania úrokov z omeškania“. Podľa jej názoru odvolací súd v rozpore s § 212 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodol „o celých úrokoch z omeškania namiesto vydania rozhodnutia iba v napadnutej časti úrokov z omeškania“, ktoré jej súd prvého stupňa nepriznal. Keďže rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým jej bol priznaný úrok z omeškania vo výške 17,18 % ročne zo sumy 18 769,60 Sk od 23. júna 2004 do zaplattenia, nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd nemal vo veci v tejto časti (nad rámec odvolania) rozhodovať, lebo tomu bránila prekážka res iudicata (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Túto okolnosť ale odvolací súd prehliadol a v dôsledku toho sa dopustil procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p. Podľa názoru žalobkyne jej tým zároveň odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo by jej „mali byť v zmysle usmernenia odvolacieho súdu priznané nižšie úroky ako tie, ktoré nenapadla

v odvolaní a ktoré jej už súd prvého stupňa priznal“. K procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. došlo aj v dôsledku rozhodovania odvolacieho súdu „v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj s rozhodnutiami iných odvolacích súdov“. Konanie bolo zaťažené tiež tzv. inou vadou konania, ktorá podľa žalobkyne spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutí súdov. Z dôvodov, bližšie vysvetlených v dovolaní, žalobkyňa napokon namietla, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V závere dovolania žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či je jej opravný prostriedok procesne prípustný.

V zmysle § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danom prípade smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je procesne prípustné, pokiaľ sú ním napadnuté uznesenia uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; dovolanie žalobkyne ale nesmeruje proti niektorému z nich.

Dovolaním žalobkyne je napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, prípustnosť ktorého nevyplýva z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie proti takémuto uzneseniu je prípustné len z dôvodu väd uvedených v § 237 O.s.p. (viď R 34/1995).

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 a/ až c/ a g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

1. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že v odvolacom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p.

Rozsah odvolacieho prieskumu je v zásade daný odvolaním (viď § 212 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania). Odvolateľ teda spravidla sám určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie preskúmané odvolacím súdom (či napáda rozhodnutie vo všetkých jeho výrokoch alebo len niektorý z nich alebo len z hľadiska niektorej konkrétnej veci alebo práva). Ak odvolateľ žiada preskúmať len jeden z viacerých výrokov alebo určitý výrok len o niektorej z viacerých vecí (niektorom z viacerých práv), odvolací súd je rozsahom uplatneným v odvolaní viazaný a odvolaním nenapadnuté výroky nepodrobuje svojmu prieskumu.

Výnimky zo zásady uvedenej v predchádzajúcom odseku sú vypočítané v § 212 ods. 2 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia súd nie je viazaný rozsahom odvolania a/ vo veciach, v ktorých možno začať konanie bez návrhu, b/ v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, c/ v prípadoch, keď ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozhodnutie sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, a kde platia úkony jedného z nich aj pre ostatných (§ 91 ods. 2 O.s.p.), hoci odvolanie podal len niektorý z účastníkov, d/ ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

V posudzovanej veci išlo o prípad, v ktorom je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z odvolania vyplýva, že žalobkyňa napadla rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním (iba) „v rozsahu zamietnutých úrokov z omeškania a trov konania nepriznaných z dôvodu nepriznania úrokov z omeškania“. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalobkyni priznaný úrok z omeškania, nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Prejednaníu veci v odvolacom konaní nad rámec odvolania bránila preto prekážka veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Pokiaľ odvolací súd napriek tomu rozsudok súdu prvého stupňa zrušil aj v odvolaním nenapadnutej časti, zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p.

Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť.

Dovolací súd preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b O.s.p.) v časti, v ktorej odvolací súd zrušil výrok rozsudku súdu prvého stupňa priznávajúci žalobkyni úrok z omeškania.

2. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že odvolací súd postupom, ktorý mu dovolateľka vytýka, zaťažil konanie aj procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Z dovolania je zrejmé, že vadu tejto povahy vyvodzuje žalobkyňa z právneho posúdenia, na ktorom odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale nezakladá procesnú vadu konania a prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

3. Vyššie už bolo uvedené, že dovolanie proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné len z dôvodu väd uvedených v § 237 O.s.p. (viď R 34/1995).

Pokiaľ dovolanie žalobkyne v časti, smerujúcej proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým zrušil výrok rozsudku súdu prvého stupňa priznávajúci žalobkyni úrok z omeškania vo výške 17,18 %, je procesne prípustné a zároveň dôvodné (§ 237 písm. d/ O.s.p.), zvyšná časť dovolania procesne prípustná nie je – v dovolacom konaní nebola potvrdená opodstatnenosť námietky žalobkyne, že zrušením rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku zamietajúcom úrok z omeškania nad 17,18 % ročne a vo výroku o náhrade trov konania došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. d/ a f/ O.s.p.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v procesne neprípustnej časti odmietol. Neskúmal pri tom opodstatnenosť námietky žalobkyne, že v konaní došlo k tzv. inej vade konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. V týchto ustanoveniach sú vymedzené relevantné dovolacie dôvody, ktoré ale možno úspešne uplatniť len v prípade, že je dovolanie procesne prípustné (o ten prípad ale v danej časti dovolania žalobkyne nešlo).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. novembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková